

Dosarul nr. 2ra-2025/21
(2-19196031-01-2ra-24122021)

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. V. Lastavețchi)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, I. Secrieru, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

02 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către recurentul Oleg Coroma, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Oleg Coroma împotriva lui Valentin Friptu, Nadejda Friptu, Igor Codreanu, intervenienți accesorii Petru Popescu, Neonila Popescu și Valentina Roman cu privire la declararea nulității declarației întocmite din numele lui Petru Popescu și Igor Codreanu, autentificată de către notarul Valentina Roman, înregistrată cu nr. 2-7088 la 30 decembrie 1997 și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 17 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către apelantul Oleg Coroma, a fost menținută hotărârea din 16 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a ț ă:

La data de 06 decembrie 2019, Oleg Coroma a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Valentin Friptu, Nadejda Friptu, Igor Codreanu, intervenienți accesorii Petru Popescu, Neonila Popescu și Valentina Roman cu privire la declararea nulității declarației întocmite din numele lui Petru Popescu și Igor Codreanu, autentificată de către notarul Valentina Roman, înregistrată cu nr. 2-7088 la 30 decembrie 1997 și încasarea sumei în mărime de 200 000 lei, de la fiecare părât în parte, cu titlu de reparare a prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, potrivit contractului de vânzare-cumpărare a imobilului nr.1-2960 din data de 23 decembrie 1994, Oleg Coroma a devenit proprietarul a 1/6 cotă parte ideală din casa de locuit situată în mun. XXXXX, str. XXXXX.

A indicat reclamantul că, la 18 aprilie 1997, Nadejda Friptu, a devenit coproprietară a 2/3 cotă parte ideală din casa de locuit din mun. XXXXX, str. XXXXX, în urma încheierii unui contract de înstrăinare a imobilului cu condiția întreținerii pe viață cu surorile XXXXX și XXXXX, din data de 23 august 1996.

A menționat reclamantul că, la 30 decembrie 1997, Valentin Friptu a semnat declarația în locul lui Petru și Neonila Popescu, iar Igor Codreanu, care nu era

coproprietar al bunului imobil din mun. XXXXX, str. XXXXX, a semnat declarația în locul lui Oleg Coroma, prin care au dat consimțământul la reconstrucția de către Nadejda Friptu a apartamentului nr. 1 (care nu exista) din mun. XXXXX, str. XXXXX și construirea de către acesta a unei anexe în curtea comună din mun. XXXXX, str. XXXXX, care a fost autentificată notarial de către notarul Valentina Roman, fiind ulterior, înregistrată în condica cu nr. 2-7088, fără ca să verifice cine erau de fapt și de drept coproprietarii bunului imobil din mun. XXXXX, str. XXXXX.

A indicat reclamantul că, după ce Nadejda Friptu a devenit coproprietară a imobilului în cauză, dânsa s-a adresat cu o cerere către Primăria mun. Chișinău, prin care a solicitat permisiunea reconstruirii apartamentului cu nr.1 din mun. XXXXX, str. XXXXX (care de fapt nu exista) și construirea unei anexe în curtea comună din mun. XXXXX, str. XXXXX, în special cu construirea unei anexe.

Astfel, a susținut reclamantul că, la cererea în cauză, copârâta Nadejda Friptu a anexat declarația autentificată notarial din 30 decembrie 1997, conform căreia Petru Popescu și Igor Codreanu ar fi dat acordul la reconstrucția apartamentului nr. 1 (care de fapt nu exista) deoarece toți coproprietarii dețineau cote-părți ideale, iar partajarea bunului imobil din mun. XXXXX, str. XXXXX, nu s-a efectuat.

A mai indicat reclamantul că, pe cazul confecționării documentelor nominalizate s-a adresat cu o plângere la Procuratura mun. Chișinău, în cadrul interogării notarului Valentina Roman pe marginea materialelor procesului penal înregistrat în R-1 a I.P. Buiucani, mun. Chișinău, cu nr. 2019 din 13 iulie 2016, care a explicat că, semnătura și impresiunea ștampilei de pe declarația în cauză îi aparține.

Ulterior, fiind chestionat, copârâtul Valentin Friptu a explicat că, declarația respectivă a fost semnată de el și de către Igor Codreanu, din care rezultă că copârâtul Valentin Friptu a semnat în locul lui Petru Popescu și Nionila Popescu care erau coproprietari a 1/6 cotă parte ideală din acest bun imobil, iar Igor Codreanu la momentul respectiv nu era coproprietar al imobilului din mun. XXXXX, str. XXXXX, acestuia fiindu-i doar efectuată ilegal viza de reședință pe această adresă pentru doar câteva luni de zile pentru a da ilegal consimțământul la reconstrucția de către copârâta Nadejda Friptu a apartamentului care nu exista în natură din mun. XXXXX, str. XXXXX și construirea de către acestea a anexei în curtea comună de pe această adresă.

A susținut reclamantul că, potrivit certificatului de urbanism cu nr. 226i/09 din 01 aprilie 2009, cetățeanului Igor Codreanu i s-a permis autorizarea eliberării documentației de proiect pentru reconstrucția apartamentului nr. 2 din mun. XXXXX, str. XXXXX, iar conform autorizației de construcție cu nr.149 din 15 aprilie 2010 lui Igor Codreanu, pe care este aplicată semnătura acestuia, i s-a autorizat reconstrucția apartamentului nr. 2 din mun. XXXXX, str. XXXXX.

A afirmat reclamantul că, declarațiile copârâtului Valentin Friptu în ce privește faptul că toți 4, adică Valentin Friptu, Petru Popescu, Igor Codreanu și Oleg Coroma aveau pe această adresă casa lor individuală sunt absolut neîntemeiate, atunci când de fapt copârâții Nadejda Friptu, intervenienții succesorii Petru Popescu, Nionila Popescu și Oleg Coroma dețineau doar cote părți ideale în una și aceeași casă de locuit, iar semnăturile lui Igor Codreanu și Petru Popescu au fost făcute de către copârâții Valentin Friptu și Igor Codreanu în scopul de a demola ilegal 2/3 cotă

parte din casa situată în mun. XXXXX, str. XXXXX și pentru a construi, la fel, ilegal, în curtea comună a acestei case de locuit o nouă casă de locuit cu 2 nivele fără a se ține cont de acordul sau dezacordul lui Petru Popescu, Nionila Popescu și a lui Oleg Coroma ca coproprietari al acestui bun imobil.

A solicitat reclamantul, declararea nulității declarației întocmită din numele lui Petru Popescu și Igor Codreanu, autentificată de către notarul Valentina Roman, înregistrată cu nr. 27088, la 30 decembrie 1997, încasarea de la pârâții Valentin Friptu, Nadejda Friptu și Igor Codreanu a sumei în mărime de 200 000 lei, de la fiecare în parte, cu titlu de reparare a prejudiciului moral.

Prin hotărârea din 16 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 17 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către apelantul Oleg Coroma, a fost menținută hotărârea din 16 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea deciziei emise, instanța de apel a conchis că, soluția dată de prima instanță, urmează a fi menținută, ca fiind legală și corectă, constituind rezultatul examinării în ansamblu a tuturor probelor anexate prezentei cauze.

Din materialele cauzei rezultă că, la data de 06 decembrie 2019, Oleg Coroma a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Valentin Friptu, Nadejda Friptu, Igor Codreanu, intervenienți accesorii Petru Popescu, Neonila Popescu și Valentina Roman cu privire la declararea nulității declarației întocmite din numele lui Petru Popescu și Igor Codreanu, autentificată de către notarul Valentina Roman, înregistrată cu nr. 2-7088 la 30 decembrie 1997 și încasarea sumei în mărime de 200 000 lei, de la fiecare pârât în parte, cu titlu de reparare a prejudiciului moral.

Astfel, instanța de apel a constatat că, la 30 decembrie 1997, Petru Popescu și Igor Codreanu au semnat la biroul notarului Valentina Roman o declarație prin care au dat acordul la reconstrucția apartamentului nr. 1, situat în mun. XXXXX, str. XXXXX și construcția anexei în curtea comună, de către Nadejda Friptu.

Prin ordonanța de a refuza începerea urmăririi penale din 04 decembrie 2018 de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Buiucani, Ruslan Perezoznic s-a refuzat începerea urmăririi penale din motivul lipsei faptului infracțiunii prevăzute la art. 332, 361 Cod penal și nici a altui articol din același cod, iar în acțiunile Nadejdei Friptu, Valentin Friptu, Igor Codreanu și a notarului public Valentina Roman, procesul penal pornit în baza plângerii cet. Oleg Coroma cu nr. 2019 din 09 martie 2016 a fost clasat.

De asemenea, instanța de apel a constatat lipsa la materialele cauzei a unor probe pertinente și admisibile în temeiul art. 121 și art. 122 Cod de procedură civilă, ce ar confirma că actul juridic încheiat de către pârâți, este afectat de nulitate absolută, motiv pentru care temeiurile invocate de apelantul Oleg Coroma la acțiunea depusă, nu justifică admiterea acțiunii acestuia, iar instanța de judecată, conform prevederilor art. 240 alin. (3) Cod de procedură civilă, nu este în drept să suplinească sau să modifice temeiurile invocate de reclamant la depunerea acțiunii.

Drept urmare, instanța de apel a conchis că, soluția fondului cu privire la respingerea acțiunii reclamantului cu privire la declararea nulității absolute și anularea declarației (consimțământului) la reconstrucția apartamentului și construirea anexei din data de 30 decembrie 1997, este justă.

Or, în condițiile în care reclamantul nu a invocat nici o prevedere legală, contrar căreia a fost semnată declarația contestată de către acesta, în cazul în care la construcția sau reconstrucția imobilului nu a fost prezentat acordul proprietarilor sau acordul persoanelor convenite, acest fapt ar putea servi temei pentru contestarea actelor permise pentru construcție și reconstrucție, dar nu poate constitui temei de constatare a nulității declarației propriu-zise.

În atare condiții, instanța de apel a conchis că, prima instanță a adoptat o hotărâre în strictă conformitate cu prevederile legale, determinând circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și apreciind complet, obiectiv și sub toate aspectele probele anexate cauzei.

Din considerentele menționate, Colegiul conchide că, instanța de apel corect a ajuns la concluzia de a respinge apelul declarat de către apelantul Oleg Coroma și de a menține hotărârea din 16 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La 30 noiembrie 2021, recurentul Oleg Coroma, a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel din 17 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii primei instanțe din 16 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, remiterea cauzei la rejudecare cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului, recurentul a exprimat dezacordul cu decizia recurată, calificând-o ca fiind neîntemeiată și pasibilă de casare în temeiul prevederilor art. 432 alin. (1), (2) lit. a) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, recurentul Oleg Coroma, a opinat că, instanța de apel și prima instanță au aplicat eronat normele de drept material, nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, au apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanțelor vizate sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 24 decembrie 2021, instanța de recurs a comunicat participanților la proces recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 199).

Prin referința depusă la 20 ianuarie 2022, intimații Valentin și Nadejda Friptu, au solicitat de a considera recursul declarat de către recurentul Oleg Coroma, ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 17 iunie 2021, iar cererea de recurs a fost depusă la 30 noiembrie 2021.

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei integrale participanților la proces la 29 septembrie 2021, conform scrisorii de însoțire (f.d. 175), însă careva date ce ar confirma recepționarea acestora de către recurent la actele cauzei lipsesc. Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către recurentul Oleg Coroma, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către recurentul Oleg Coroma, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII, Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune

motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera ca fiind inadmisibil recursul declarat de către recurentul Oleg Coroma.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către recurentul Oleg Coroma, împotriva deciziei din 17 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Galina Stratulat